

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1086/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1. Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	R. S.	W dniu 19 grudnia 2017 roku w C. na skrzyżowaniu ul. (...), kierując samochodem osobowym A. (...) o nr rej. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że podczas jazdy ul. (...) nie zachował	

		<p>szczególnej ostrożności przy zbliżaniu się do przejścia dla pieszych w ten sposób, że niedokładnie obserwował rejon przejścia dla pieszych i nie ustąpił pierwszeństwa przechodzącej przez to przejście pieszej W. P., uderzył w przechodzącą przez oznakowane znakami pionowymi i poziomymi przejście dla pieszych W. P., doprowadzając nieumyślnie do wypadku komunikacyjnego, w wyniku czego piesza doznała obrażeń ciała w postaci otwartego wieloodłamowego złamania kości ramiennej prawej szyjki chirurgicznej i trzonu, złamania kości łonowej i kulszowej po stronie prawej oraz wymagającego zaopatrzenia chirurgicznego rany powłok głowy w okolicy czołowej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jej ciała na okres trwający dłużej niż 7 dni, tj. przestępstwa z art.177§1 kk.</p>	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Oskarżony R. S. w dniu 19 grudnia 2017 roku, na ul. (...) w C., kierował samochodem osobowym A. (...) o nr rej. (...).	Okoliczności bezsporne Zeznania W. P. Zeznania K. B.	25-26v,89 9,143-143v 39,143v-144	

<p>2. Oskarżony przy zbliżaniu się do przejścia dla pieszych nie zachował szczególnej ostrożności w ten sposób, że niedokładnie obserwował rejon przejścia dla pieszych, nie ustąpił pierwszeństwa przechodzącej przez to przejście pieszej W. P. i uderzył w nią.</p>	<p>Zeznania B. Z. Zeznania Ł. M. Zeznania J. B. Protokół oględzin pojazdu Protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości Płyta CD z opisem zdjęć z miejsca zdarzenia</p>	<p>10v-11,141v-142 12v-13,142-142v 3-4, 6-7 14,156-166 15,150 28-32,132-133,168</p>
<p>3. W wyniku uderzenia samochodem oskarżonego, W. P. doznała obrażeń ciała w postaci otwartego wieloodłamowego złamania kości ramiennej prawej szyjki chirurgicznej i trzonu, złamania kości łonowej i kulszowej po stronie prawej oraz wymagającego zaopatrzenia chirurgicznego rany powłok głowy w okolicy czołowej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jej ciała na okres trwający dłużej niż 7 dni.</p>	<p>Szkic miejsca zdarzenia Dokumentacja lekarska Protokół oględzin osoby wraz z dokumentacją zdjęciową na płycie CD Płyta z zapisem monitoringu miejskiego Zdjęcia wraz z płytą Opinia specjalisty medycyny sądowej J. W.</p>	<p>33-35 37 40,41 53-57 58-74,93-96 181-211, 319-221 53-57 58-74,93-96 134</p>
<p>4. Wcześniejsza karalność oskarżonego za popełnienie wykroczeń drogowych oraz za przestępstwa.</p>	<p>Opinia z zakresu badań wypadków drogowych Opinia z zakresu badań wypadków drogowych Opinia z zakresu badań wypadków drogowych Opinia z zakresu badań wypadków drogowych Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności Faktury zakupu leków i opatrunków Zeznania L. P.</p>	<p>135-138 169-169v 170 103,256 274-275</p>

	Zeznania A. P. Informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy o ruchu drogowym Karta karna		
<i>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	R. S.	W dniu 19 grudnia 2017 roku w C. na skrzyżowaniu ul. (...), kierując samochodem osobowym A. (...) o nr rej. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że podczas jazdy ul. (...) nie zachował szczególnej ostrożności przy zbliżaniu się do przejścia dla pieszych w ten sposób, że niedokładnie obserwował rejon przejścia dla pieszych i nie ustąpił pierwszeństwa przechodzącej przez to przejście pieszej W. P., uderzył w przechodzącą przez oznakowane znakami pionowymi i poziomymi przejście dla pieszych W. P., doprowadzając nieumyślnie do wypadku komunikacyjnego, w wyniku czego piesza doznała obrażeń ciała	

		<p>w postaci otwartego wieloodłamowego złamania kości ramiennej prawej szyjki chirurgicznej i trzonu, złamania kości łonowej i kulszowej po stronie prawej oraz wymagającego zaopatrzenia chirurgicznego rany powłok głowy w okolicy czołowej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jej ciała na okres trwający dłużej niż 7 dni, tj. przestępstwa z art.177§1 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Ad.1</p> <p>Oskarżony w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie wskazał, że nie przyznaje się do popełnienia zarzuczonego mu przestępstwa. Wyjaśnił, że po przejechaniu przejścia dla pieszych nagle z prawej strony na samochód weszła postać opatulona szalami. Zdaniem oskarżonego, ta postać jakby odbiła się od samochodu na prawą stronę. Ta postać jakby chciała zawrócić, ale nie zdążyła, bo oskarżony poczuł uderzenie. Podał, że zanim zahamował jechał z prędkością około 50 km/h. zdaniem oskarżonego, do zetknięcia pomiędzy samochodem</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego R. S.</p>	139-140	

<p>a pokrzywdzoną doszło co najmniej 20 metrów za przejściem. Oskarżony zdążył pokonać skrzyżowanie.</p>			
<p>2. OCena DOWOdów</p>			
<p>o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>(...).</p>	<p>Zeznania W. P. Zeznania K. B. Zeznania B. Z. Zeznania Ł. M. Zeznania J. B. Protokół oględzin pojazdu Protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości Płyta CD z opisem zdjęć z miejsca zdarzenia · Szkic miejsca zdarzenia Dokumentacja lekarska Protokół oględzin osoby wraz z dokumentacją zdjęciową na płycie CD Płyta z zapisem monitoringu miejskiego Zdjęcia wraz z płytą Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności</p>	<p>W. P. w swoich zeznaniach wskazała, że zanim weszła na przejście dla pieszych spojrzała w prawą stronę i zauważyła nadjeżdżający z daleka samochód. Był on w okolicy sklepu (...). Przed nim nie jechały inne pojazdy. Wskazała, że nadjeżdżający pojazd był daleko i dlatego też zaczęła przechodzić przez przejście dla pieszych. Było dla niej oczywiste, że kierujący tym pojazdem zwolni, żeby mogła przejść. Kiedy pozostało jej do krawężnika 0,5 do 1 m, zobaczyła, że kierujący nie zwalnia. Odwróciła głowę i wówczas została uderzona przez ten pojazd. Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej. W ocenie Sądu wypowiedzi świadka są szczere i logiczne. Zawierają one spontaniczne przedstawienie zapamiętanych przez świadka okoliczności</p>	

Faktury zakupu leków i opatrunków

Informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy o ruchu drogowym

Karta karna

Opinia specjalisty medycyny sądowej J. W.

Opinia z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych i medycyny sądowej wraz z zeznaniami biegłych

Opinia z zakresu badań wypadków drogowych

Zeznania L. P.

Zeznania A. P.

zdarzenia. Przy czym też pokrzywdzona przyznała, że nie pamiętała wszystkich szczegółów.

W przedmiotowej sprawie nie ustalono świadków, którzy widzieliby bezpośrednio przebieg wypadku drogowego z dnia 19 grudnia 2017 roku.

Jednak po uderzeniu przez samochód, na miejscu pojawił się K. B. oraz B. Z..

Świadkowie ci złożyli zeznania zarówno w toku postępowania

przygotowawczego, jak i na rozprawie. Ich wypowiedzi są jasne, logiczne i spójne.

Potwierdzają one miejsce upadku pokrzywdzonej, co znalazło również swoje odzwierciedlenie w sporządzonej dokumentacji z miejsca zdarzenia.

Okoliczności zbieżne z wypowiedziami wymienionego świadka złożyli przybyli na miejsce policjanci Ł. M. i J. B.. Ich zeznania są jasne i spójne. Nie zawierają sprzeczności.

Zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów, w ocenie Sądu Rejonowego, nie budziły żadnych wątpliwości co do ich wiarygodności. Stąd też Sąd Rejonowy uwzględnił je przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie.

W toku postępowania przygotowawczego uzyskano opinię specjalisty medycyny sądowej J. W.. Biegła stwierdziła, że obrażenia ciała w postaci otwartego wieloodłamowego złamania kości ramiennej prawej szyjki chirurgicznej i trzonu, złamania kości łonowej i kulszowej po stronie prawej oraz wymagającego zaopatrzenia chirurgicznego rany powłok głowy w okolicy czołowej, naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonej na okres trwający dłużej niż 7 dni. Zdaniem biegłej, rozważania dotyczące poszczególnych obrażeń wskazują, że do potrącenia W. P. doszło z jej prawej strony.

Powyższa opinia został przez Sąd Rejonowy uwzględniona przy dokonywaniu ustaleń w przedmiotowej sprawie, ponieważ jest ona jasna, rzetelna i zawiera odpowiedzi na wszystkie pytania.

Po uzupełnieniu materiału dowodowego Sąd Rejonowy uzyskał opinię biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych mgr Z. S. oraz biegłego z zakresu medycyny sądowej lek. med. D. B. z Biura (...) w L..

Biegli przeprowadzili rekonstrukcję wypadku drogowego. W jej wyniku ustalili, że bezpośrednio zagrożenie na drodze spowodował kierujący samochodem oskarżony, który nie udzielił pierwszeństwa pieszej na oznakowanym przejściu dla pieszych. Zdaniem biegłych, obrażenia ciała pokrzywdzonej powstałe w czasie krytycznego wypadku przemawiają za potrąceniem spionizowanej pieszej na wykroku od strony prawej. Jednocześnie też pokrzywdzona swoim zachowaniem nie przyczyniła się do zaistnienia wypadku drogowego.

Ustalili, że prędkość samochodu osobowego marki A. (...) bezpośrednio przed zdarzeniem wynosiła nie mniej niż 61,8 km/h.

Sąd Rejonowy przesłuchał biegłych Z. S. i D. B. na rozprawie. Biegły S. dodatkowo wyjaśnił, że nawet przy przyjęciu, że oskarżony poruszał się prędkością 50 km/h, to wówczas też miałby możliwość uniknięcia wypadku, a co za tym idzie nie udzielił pierwszeństwa pieszej przechodzącej przez przejście dla pieszych. Biegły wyjaśnił również, że po uderzeniu piesza otrzymuje prędkość pojazdu i zostaje

odrzucona wzdłużnie i ukośnie w prawo, jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Nie ma możliwości, aby piesza została odrzucona na odległość jednego metra. Wskazał przy tym doznane obrażenia ciała pokrzywdzonej, które nastąpiły na skutek jej kontaktu z konkretnymi częściami pojazdu kierowanego przez oskarżonego. Stąd też, zdaniem biegłych, wersja właściwa przebiegu zdarzenia została przedstawiona przez W. P.. Biegły D. B. również dodatkowo wyjaśnił wnioski zawarte w opinii pisemnej.

W ocenie Sądu Rejonowego, opinia oraz wypowiedzi biegłych są jasne i rzetelne. Opinia biegłych zawiera szeroki wywód wraz z analiza materiału dowodowego oraz dokonanych obliczeń. Stanowi ona jedną, spójną całość. Dlatego też Sąd Rejonowy oparł się na powyższej opinii przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych dla przedmiotowego zdarzenia drogowego.

Należy w tym miejscu również wskazać, że wnioski wskazanych wyżej biegłych pozostają w zgodności z wnioskami zawartymi w opinii z zakresu badań wypadków drogowych podkom. mgr inż. A. D. z Laboratorium

Kryminalistycznego KWP w G.. wedle biegłego, na podstawie przeprowadzonej analizy materiału dowodowego można wnioskować, że do potrącenia pieszej doszło na prawym pasie ruchu Al. (...), prawdopodobnie w okolicy dalszej krawędzi pasów przejścia dla pieszych. W ocenie biegłego, przyczyną zaistnienia zdarzenia było nieprawidłowe zachowanie kierującego A., które polegało na niedokładnym lub całkowitym braku obserwacji rejonu przejścia dla pieszych. spowodowało to niepodjęcie w oczekiwanym czasie manewrów obronnych. Jednocześnie też biegły stwierdził, że w przedmiotowym przypadku nie można mówić o przyczynieniu się pieszej do zaistnienia zdarzenia.

Powyższa opinia została sporządzona w oparciu o zdecydowanie uboższy materiał dowodowy, niż opinia biegłych z Instytutu Ekspertyz Sądowych w L.. Jednak zważywszy na jej zasadniczą zgodność z kolejną opinią, Sąd Rejonowy ocenił opinię jako jasną i rzeczową.

Zeznania wymienionych świadków są jasne, logiczne i odpowiadają

		doświadczeniu życiowemu.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
Ad.1	Wyjaśnienia oskarżonego R. S.	<p>Wyjaśnienia oskarżonego dotyczące przyczyn oraz przebiegu zdarzenia drogowego z dnia 19 grudnia 2017 roku, pozostają w sprzeczności z materiałem dowodowym zgromadzony w niniejszej sprawie.</p> <p>Należy w tym miejscu wskazać, że w przedmiotowej sprawie nie ustalono naocznego świadka zdarzenia. Jednak zeznania pokrzywdzonej, świadków którzy po wypadku pojawili się na miejscu, jak również zabezpieczone ślady, a także opis obrażeń ciała pokrzywdzonej oraz uszkodzenia pojazdu oskarżonego, pozwoliły na odtworzenie kolejności zdarzeń.</p> <p>W oparciu o wymieniony materiał Sąd Rejonowy uzyskał opinię biegłych D. B. i Z. S. z Biura (...) w L.. Opinia powyższa opisana już powyżej oraz dodatkowe wypowiedzi</p>	

		<p>biegłych na rozprawie wskazały jasno, że wersja wydarzeń przedstawiona przez oskarżonego nie odpowiada prawdzie. Sąd Rejonowy przy ocenie wyjaśnień oskarżonego również wziął pod uwagę fakt, że dla R. S. zdarzenie drogowe było ogromnym negatywnym przeżyciem. Zatem również jego wypowiedzi, co do przebiegu zdarzenia są nacechowane emocjonalnie i mogą nie być do końca precyzyjne. Jednak oskarżony konsekwentnie w swoich wypowiedziach wskazywał zupełnie odmienny od pokrzywdzonej przebieg zdarzenia. Zważywszy zatem na wnioski postronnych w sprawie biegłych, którzy ustalili, że przebieg wypadku w wersji oskarżonego nie jest możliwy, Sąd Rejonowy uznał wyjaśnienia oskarżonego za sprzeczne z prawdą.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	R. S.

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Kwalifikacja prawna czynu nie mogła budzić żadnych wątpliwości. Zgodnie z art. 177 § 1 kk karze podlega, kto naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art.157 § 1 kk.</p> <p>Przestępstwo wypadku komunikacyjnego jest przestępstwem powszechnym, jego sprawcą może być każdy uczestnik ruchu drogowego, wodnego lub powietrznego, do którego adresowane są zasady bezpieczeństwa obowiązujące w danej dziedzinie ruchu. Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art.177 § 1 i 2 kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym bezpieczeństwo dla życia i zdrowia osób uczestniczących w ruchu. Zachowanie karalne sprawcy występku z art. 177§ 1 i 2 kk ma charakter dwuczłonowy. Pierwszy człon polega</p>	

na naruszeniu zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, drugi zaś sprowadza się do śmierci innej osoby lub spowodowania skutków, o jakich mowa w art. 157 § 1 kk lub w art. 156 kk.

Zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym są regułami, które w oparciu o wiedzę i doświadczenie określają sposób korzystania z danej dziedziny ruchu. Przestrzeganie tych reguł minimalizuje zagrożenie bezpieczeństwa do granic, w których bardziej wartościowe od zagrożenia są korzyści społeczne płynące z możliwości korzystania z ruchu. Zasady bezpieczeństwa w określonej dziedzinie ruchu są ujęte w przepisach określających porządek poruszania się po szlakach komunikacyjnych i zachowania się w typowych dla danej dziedziny ruchu sytuacjach. W przypadku ruchu lądowego reguły te wyrażone są w szczególności w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym. W tym miejscu trzeba nadmienić, że ruch lądowy to ruch, który rozpoczyna się, przebiega lub kończy w miejscu otwartym dla ruchu publicznego. Nie ogranicza się on w

szczegółności do ruchu po drogach publicznych, lecz dotyczy wszelkich ogólnodostępnych i przeznaczonych do ruchu dróg, placów, stref, parkingów i ich części. Obok reguł skodyfikowanych, na zasady bezpieczeństwa w ruchu składają się reguły nieskodyfikowane, a wynikające jedynie z przepisów i z istoty bezpieczeństwa w ruchu. Zgodzić należy się ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, zgodnie z którym kierowca ma obowiązek prowadzić pojazd nie tylko zgodnie z obowiązującymi nakazami i zakazami, lecz winien on także prowadzić pojazd w sposób rozważny i ostrożny, co oznacza, że winien on zachować bezpieczną prędkość dostosowaną do konkretnych warunków drogowych takich jak natężenie ruchu, warunki atmosferyczne, widoczność drogi, stan nawierzchni, predyspozycje kierowcy (por. Wytyczne Wymiaru Sprawiedliwości SN z 28.02.1975r., V KZP 2/74, opubl. Lex nr 18934). Reguły obowiązujące w danej dziedzinie ruchu mogą dotyczyć kwalifikacji osoby uczestniczącej w ruchu, stanu technicznego pojazdu oraz sposobu zachowania się osób uczestniczących w ruchu. Naruszenie zasad bezpieczeństwa ze

względu na kwalifikacje uczestnika ruchu może mieć miejsce nie tylko wtedy, gdy uczestnik ruchu prowadzi pojazd bez uprawnień wymaganych przepisami prawa, ale i wtedy, gdy co prawda takie uprawnienia posiada, ale znajduje się w stanie zagrażającym bezpieczeństwu innych osób, np. w stanie nietrzeźwości, zmęczenia, choroby, itp. Podstawową zasadą bezpieczeństwa jest poruszanie się w ruchu sprawnym pojazdem. Prowadzenie niesprawnego pojazdu jest naruszeniem zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Sposób zachowania się osób uczestniczących w ruchu lądowym określony jest w szczególności w przepisach ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Drugi człon karalnego zachowania sprawcy występku z art. 177 § 1 k.k. polega na spowodowaniu naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia określonego w art. 157 § 1 k.k., trwającego dłużej niż 7 dni. Zachowanie się sprawcy polegające na naruszeniu zasad bezpieczeństwa musi przy tym pozostawać w związku przyczynowym ze skutkiem w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Czyny zabronione stypizowane treścią art. 177 § 1 i 2 kk należą do kategorii przestępstw nieumyślnych, gdyż z treści art. 177 § 1 kk wynika, że naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu może nastąpić umyślnie lub nieumyślnie, natomiast skutki czynu stanowiące jego ustawowe znamię i decydujące o zaistnieniu przestępstwa są objęte nieumyślnością. Podstawową przesłanką odpowiedzialności za przestępstwo nieumyślne jest naruszenie zasady ostrożności, albowiem nie można przypisać nikomu popełnienia przestępstwa nieumyślnego, jeśli działał on zgodnie z zasadami ostrożności wymaganymi w danej sytuacji. Aby ustalić, czy czyn został popełniony nieumyślnie ustawa wymaga, aby jego popełnienie miało miejsce na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, w jakich podmiot podejmuje zachowanie ryzykując naruszenie dobra prawnego. Ponadto Sąd orzekający winien ustalić, że sprawca przewidywał, iż swoim zachowaniem może zrealizować znamiona czynu zabronionego (por. postanowienie SN z 5.11.2014r., V KK 162/14, opubl. Lex nr 1573978).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy bez

wątpienia pozostaje, że oskarżony R. S., prowadząc samochód marki A. (...), po drodze publicznej, był uczestnikiem ruchu drogowego.

Zgodnie z treścią art.26 ust.1 ustawy prawo o ruchu drogowym, kierujący zbliżając się do przejścia jest zobowiązany zachować szczególną ostrożność i ustąpić pierwszeństwa pieszemu znajdującemu się na tym przejściu. Jak wynika z poczynionych ustaleń w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, R. S. tej szczególnej ostrożności nie zachował. Nie ustąpił pierwszeństwa pieszej W. P., która już w zasadzie kończyła przechodzenie przez ulicę na wyznaczonym i oznakowanym przejściu dla pieszych. Zatem w sytuacji odpowiedniego obserwowania przejścia dla pieszych, z całą pewnością istniała możliwość jej dostrzeżenia. W ten sposób oskarżony doprowadził do uderzenia W. P. i nieumyślnie spowodował u pokrzywdzonej poważne obrażenia ciała. W tym zakresie Sąd Rejonowy dokonał uściślenia opisu czynu zarzucanego oskarżonemu aktem oskarżenia.

Wskazać przy tym należy, że Sąd Rejonowy nie dokonał zmiany opisu czynu zarzucanego oskarżonemu, poprzez ustalenie, że kierował pojazdem przekraczając dopuszczalną w tym rejonie prędkość 50 km/h. W pierwszej opinii biegły wskazał, że prędkość mogła wynosić około 41 km/h. Zaznaczył jednocześnie, że nie odnotowano śladów na miejscu zdarzenia, które pozwalałyby na oszacowanie tej prędkości bezpośrednio przed zdarzeniem. Natomiast w kolejnej opinii biegli ustalili w oparciu o uszkodzenia pojazdu oskarżonego oraz konkretne obrażenia ciała pokrzywdzonej, biegli ustalili prędkość na 61,8 km/h. W ocenie Sądu Rejonowego, w sytuacji braku możliwości zweryfikowania tych ustaleń, ponieważ w sprawie nie dokonano szczegółowego zabezpieczenia śladów na jezdni, Sąd Rejonowy nie dokonał zmiany opisu czynu w tym zakresie. Sąd uznał, że wobec wymienionej wątpliwości należało przyjąć, że oskarżony jechał z prędkością dopuszczalną. Tym bardziej, że wówczas oskarżony także wtedy miał możliwość uniknięcia zdarzenia drogowego przy właściwej obserwacji

okolicy przejścia dla pieszych.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. S.	1-4	1	<p>Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. z warunkowym zwieszenie wykonania tej kary na okres próby wynoszący 2 lat. Sąd zobowiązał również oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby. Oskarżony ma 66 lat. Jest żonaty i ma na utrzymaniu córkę. Utrzymuje się z emerytury w wysokości 1.700 zł miesięcznie.</p> <p>Oskarżony dotychczas był karany sądownie za popełnienie przestępstw z art.278 kk, na kary ograniczenia wolności, polegające na pracy społecznie użytecznej.</p> <p>Pomimo tej okoliczności obciążającej, Sąd Rejonowy uznał, że w odniesieniu oskarżonego istnieje pozytywna prognoza kryminalistyczna, która uzasadnia przekonanie, że pomimo przebywania w warunkach wolnościowych nie popełni on kolejnego przestępstwa. Oskarżony jest osobą starszą, która również głęboko przeżyła wypadek drogowy. Wyznaczony okres próby</p>

			<p>będzie wystarczający dla zweryfikowania tej prognozy. Nadto Sąd Rejonowy zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonej zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 6.000 zł. Sąd Rejonowy wziął przy tym pod uwagę fakt, że pokrzywdzona jest młodą kobietą, która dopiero wkracza w dorosłe życie. W związku z wypadkiem, przeszła zabieg operacyjny. Przez kilka miesięcy wymagała opieki osób najbliższych. Proces leczenia i dochodzenia do równowagi psychicznej jeszcze trwa.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5 6 7	<p>Sąd Rejonowy zasądził od oskarżonego na rzecz W. P. kwotę 1.997,37 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika. Powyższa kwota została ustalona w oparciu o zestawienie kosztów pełnomocnika załączone do akt sprawy (k.270). Ponadto kwota ta jest zgodna z §11 ust.1 pkt.1, ust.2 pkt.3 i §17 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie. Odpowiada również ilości terminów rozpraw, w których uczestniczył pełnomocnik osobiście.</p> <p>Sąd Rejonowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego adw. M. K. kwotę 929,88 zł. Powyższa kwota wynika ze stawek wskazanych w treści §1-4, §17 ust.2 pkt.3, §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu(420</p>	

	<p>zł +84 zł x 4 dodatkowe terminy +VAT).</p> <p>W oparciu o treść art.624§1 kpk Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości. R. S. jest emerytem. Uzyskuje on emeryturę w wysokości 1.700 zł miesięcznie. Nadto ma chorą żonę. W tej sytuacji Sąd Rejonowy uznał, że poniesienie kosztów sądowych przez oskarżonego byłyby dla niego zbyt uciążliwe.</p>
6. 1Podpis	
Sędzia SR Grażyna Drobińska	